

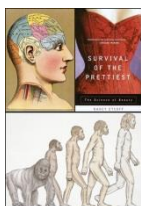
¿QUÈ ENS FA HUMANS?: EL QUE L'EVOLUCIÓ POT DIR-NOS SOBRE EL NOSTRE PROPI COMPORTAMENT

Característiques com la nostra capacitat per al llenguatge o el nostre sentit moral ens distingeixen de qualsevol altra espècie del planeta. Mes encara, som l'únic animal que s'estudia a si mateix i que busca entendre per què es comporta de la manera que ho fa. Tradicionalment, s'ha assumit que la gran resposta a aquesta pregunta resideix en la força de la nostra cultura. Però, què diu la biologia?

En 1859, Charles Darwin va sacsejar els fonaments de la societat victoriana al presentar la primera i més famosa de les seves teories sobre l'evolució: 'la selecció natural'. Des de llavors, les teories darwinianes han estat fruit d'incomptables atacs, alguns dels quals persisteixen avui dia. No obstant això, la veritat és que el pes de l'evidència científica és demolidor. L'evolució és un fet incontestable, i les teories darwinianes expliquen multitud d'aspectes sobre l'origen i la biologia dels animals, inclòs l'ésser humà. De fet, la perspectiva evolucionista mai ha tingut tanta força: joves executius es miren en el mirall de les teories evolucionistes per a trobar inspiració, les presons usen la lògica evolutiva per a reduir la tensió entre els presos, els metges exploten els coneixements sobre evolució humana en el diagnòstic i desenvolupament de nous tractaments, fins i tot els supermercats busquen consell en l'evolució per a optimitzar la disposició dels seus productes. Però pot la teoria evolutiva dir-nos una mica sobre el nostre comportament?

En aquesta xerrada veurem com s'ha aplicat la perspectiva evolutiva per a estudiar el comportament humà. Repassarem alguns de les troballes més recents per a il·lustrar el que ens diu l'evolució sobre aspectes que freqüentment creiem producte exclusiu de la nostra cultura, com el nostre sentit de la bellesa, la nostra cultura gastronòmica, i fins i tot els nostres principis morals.

Transcorreguts 150 anys després del seu naixement, mai ha tingut tant auge una teoria la lògica incontestable de la qual i poder explicatiu estan a l'avantguarda del pensament científic. Les famoses paraules de T. Dobzhansky ressonen avui amb més força que mai: 'Gens en biologia té sentit, salvo a la llum de l'evolució' i, encara que ens costi admetre'l, el nostre comportament és el fruit d'un òrgan, el nostre cervell, tan biològic com el nostre cor, els nostres pulmons, o el nostre estómac

PAU CARAZO FERRANDIS

Investigador contractat en formació en la Unitat d'Etologia de l'Institut Cavanilles de Biodiversitat i Biologia Evolutiva de la Universitat de València

Vaig néixer a València. Cursí els meus estudis de llicenciatura en la Universitat de València, període en el qual vaig començar a col·laborar en la unitat d'Etologia de l'Institut Cavanilles gràcies a una beca d'investigació que em va concedir l'Animal Behaviour Society (ABS) en l'any 2003. En l'any 2004 vaig rebre una beca de col·laboració de Ministeri d'Educació i Ciència que em va permetre seguir investigant fins que em vaig llicenciar aquest mateix any. En l'any 2005 vaig començar la tesi doctoral sota la tutela del Dr. Enrique Font gràcies a una beca d'investigació FPU de l'actual Ministeri d'Innovació i Ciència (2005-2009). Els meus interessos científics se situen dintre del marc teòric de la comunicació animal. Les meues principals línies d'investigació inclouen la comunicació social en lacèrtids, tema de la meua tesi doctoral, i la comunicació química i la selecció sexual (elecció de parella, estratègies reproductives alternatives i competència espermàtica) en els escarabats, tema sobre el qual duc investigant des que vaig començar a col·laborar en la unitat d'Etologia. Les meves últimes investigacions s'han centrat en l'estudi d'habilitats cognitives en animals no humans